

[Udenrigsministeren.]

går på, hvad man inden for FN på forskellig måde under forskellige former har taget af initiativer, der på en eller anden måde falder ind under det, som dette forslag dækker.

Jeg kan også sige både til forslagsstillerne og til tinget i øvrigt, at vi har nu svarene på disse spørgsmål, og det vil sige, at i samme øjeblik dette forslag går til udvalgsbehandling, kan vi lægge de resterende svar på bordet og dermed forhæbentlig være med til at fremme det saglige udvalgsarbejde, som vi meget gerne vil være med til at fremme i det omfang, vi kan, og som regeringen altså gerne ser et resultat af ud fra en positiv indstilling over for forslaget princip, selv om der, som jeg nævnte i fjor, kan være en række enkeltheder, vi er mere tvivlende over for.

Alsing Andersen: Når selve forslaget såvel som bemærkningerne hertil ikke har undergået selv den mindste kommaændring, siden forslaget blev fremsat første gang i maj måned i år, er dette vel et udtryk for, at forslagsstillerne skønner, at der ikke i den verdenspolitiske situation er sket noget, som kunne medføre en ajourføring af forslaget. Om der er sket ændringer i den hjemlige politik, der måske kan åbne vejen for, at folketinget i denne samling når frem til en eller flere detailbeslutninger inden for dette meget, meget vide emneområde, som forslaget omfatter, ja, det vil vel afgøres under debatten i dag og under det kommende udvalgsarbejde.

Forslaget, som det foreligger her, kan i øvrigt blive en af de første arbejdsopgaver i det nye udenrigspolitiske udvalg, og der kan derfor være dobbelt grund til at håbe på en god og en positiv forhandlingsvilje fra alle sider.

Ved første behandling den 4. maj i år af det samme forslag udtrykte udenrigsministeren, ligesom samtlige ordførere gjorde det, sympati for den idealistiske målsætning, som er den bærende kraft i dette forslag. Udenrigsministeren har i dag gentaget denne sympatitilkendegivelse, og jeg kan på den socialdemokratiske gruppes vegne gentage denne sympatierklæring.

Men ser vi tilbage på forhandlingerne for

et halvt års tid siden, viser det sig, at alle ordførerne dengang ligesom udenrigsministeren, som det også er blevet fremhævet her i dag af udenrigsministeren, havde en række betænkeligheder ved den praktiske gennemførelse af en lang række af de konkrete detaljer i forslaget. Alle indlæggene udtrykte en vis tvivl om det internationale råds muligheder for at løse den opgave, man stillede det. Ja, der var endda tvivl om, hvorvidt det ville være muligt at få etableret et sådant forskningsråd med den tilstrækkelige internationale kompetence og den respekt om det, som er nødvendig. En enkelt ordfører brugte endda ordet „afvisning“ i forbindelse med tanken om dette råd.

Et andet spørgsmål, finansieringsmetoden udtrykt i procent af forsvarsbudgettet, fik heller ikke særlig støtte. Endvidere blev der fra flere sider peget på, at andre forskningsinstitutioner her i landet måske kunne løse de her nævnte opgaver. Der blev også peget på, at beløbet på 10 mill. kr. til denne specielle forskningsopgave måske var noget stort set i forhold til, hvad andre forskningsinstitutioner har at arbejde med. Dertil kommer, at den socialdemokratiske ordfører, hr. Auken, dengang pegede på den almindelige planlægning af forskningsarbejdet her i landet. Disse og andre indvendinger har forslagsstillerne altså ikke taget med i deres overvejelser og rettet det nye forslag ind efter.

Flere af indlæggene i forårets debat byggede i øvrigt på en tankegang, som jeg stiller mig meget tvivlende over for. I ét indlæg hed det, at Danmarks motiver ikke kunne drages i tvivl. I et andet indlæg hed det, at Danmark er et land, der ikke på forhånd vil mistænkes for at have andre ærinder end det rent ideelle: at forbedre forholdene. Sprogligt og grammatisk menes der vel nok, at Danmark ikke kunne eller ville kunne blive mistænkt for, men bortset fra denne sproglige uklarhed, som giver de stakkels mennesker, der skal oversætte denne debat til fremmede sprog, stort hovedbrud, tror jeg, det dækker over en tankegang, som andre landes politikere i hvert fald slet ikke kan følge. Jeg tror, den er for dansk. Jeg tror ikke, vi skal bygge for meget på, at verden omkring os, det være sig i øst, i syd